

Regeringens proposition till Riksdagen med förslag till veterinärvårdslag och vissa lagar som har samband med den

PROPOSITIONENS HUVUDSAKLIGA INNEHÅLL

I propositionen föreslås en ny veterinärvårdslag som ersätter den gällande veterinärvårdslagen (685/1990). Med veterinärvård avses veterinärtjänster och lokal kontroll av livsmedelssäkerhet, djurens hälsa och välbefinnande. Reformen av veterinärvården är ett led i tillämpningen av statsrådets principbeslut om utveckling av livsmedelstillsynen.

Målet med förslaget är att säkra tillgången till och kvaliteten på veterinärtjänster i kommunerna, verksamhetsbetingelserna för privata veterinärtjänster och tillsynen över dem. Ett ytterligare mål är att även säkra kontrollen över djurens hälsa och välbefinnande på det lokala planet. I veterinärvårdslagen ska ingå bestämmelser om kommunens skyldighet att ordna grundläggande veterinärtjänster och akut veterinärhjälp, om kommunernas samarbete inom veterinärvården och den övriga miljöhälsovården samt om kommunernas skyldighet att planera veterinärvården. Vidare ska lagen innehålla bestämmelser om ordnande av tillsynsuppgifterna i anslutning till djursjukdomar och djurens välbefinnande, om kommunalveterinärens behörighetsvillkor, veterinärvårdens avgifter och tillsynen över den privata veterinärvården samt om de privata tjänsteproducenternas anmälningsskyldighet.

Enligt förslaget ska veterinärvårdslagen innehålla bestämmelser som syftar till att staten kompenserar kommunerna de utgifter som föranleds av att kommunalveterinärerna sköter de föreskrivna tillsynsuppgifterna i anslutning till djursjukdomar och djurens välbefinnande. Det föreslås också att i lagen om djursjukdomar (55/1980), djurskyddslagen (247/1996) och i lagen om transport av djur (1429/2006) görs de ändringar som följer av denna reform.

Avsikten är att de föreslagna lagarna träder i kraft så fort som möjligt efter att de har antagits och fastställts.

LAGFÖRSLAG

1.

Veterinärvårdslag

I enlighet med riksdagens beslut föreskrivs:

1 kap. Allmänna bestämmelser

1 § Syfte

Syftet med denna lag är att säkerställa tillgången och kvaliteten på veterinärtjänster som kommunerna ordnar samt tillsynen över andra veterinärtjänster. Syftet med lagen är dessutom att säkerställa tillsynen över livsmedelssäkerheten samt över djurs hälsa och välbefinnande i kommunerna.

2 § Tillämpningsområde

Denna lag tillämpas på veterinärtjänster samt på tillsynen över hygien vid primärproduktion av livsmedel av animaliskt ursprung, annan tillsyn över livsmedelssäkerheten, tillsynen över hygien vid djurhållning, bekämpningen och förebyggandet av djursjukdomar samt djurskyddet.

Om tillsyn som hör till tillämpningsområdet för denna lag föreskrivs dessutom i livsmedelslagen (23/2006), lagen om djursjukdomar (55/1980), lagen om bekämpning av djursjukdomar, som med lätthet sprida sig

(488/1960), djurskyddslagen (247/1996), lagen om transport av djur (1429/2006) och lagen om verkställighet av systemet med samlat gårdsstöd (557/2005).

3 § Definitioner

I denna lag avses med

- 1) *husdjur* tamdjur som människan håller och sköter i nyttosyfte, som sällskap eller hobby, samt renar, hägnade däggdjur och fåglar, odlade vattendjur och bin, dock inte försöksdjur som avses i lagen om försöksdjursverksamhet (62/2006) eller djur som hålls i djurparker som avses i 20 § i djurskyddslagen
- 2) *veterinärtjänster* konstaterande och fastställande av djurs hälsotillstånd samt sjukdomar, tillhandahållande av veterinärhjälp, omhändertagande av ett djur för att ge veterinärhjälp eller göra undersökningar i anslutning därtill, åtgärder för upprätthållande av djurs hälsa och välbefinnande samt avlivande av djur
- 3) *grundläggande veterinärtjänster* veterinärtjänster som ges med hjälp av veterinärmedicinsk allmän undersökning eller klinisk undersökning på djurhållningsplatser eller på sedvanliga veterinärmottagningar, dock inte omhändertagande av ett djur för att ge veterinärhjälp eller göra undersökningar i anslutning därtill
- 4) *akut veterinärhjälp* veterinärmedicinsk allmän undersökning eller klinisk undersökning av ett djur som insjuknat eller skadats plötsligt eller allvarligt, förstahjälpenliknande vårdåtgärder och avlivande av djur på djurskyddsgrunder samt
- 5) *privat veterinärtjänsteproducent* en fysisk person, privaträttslig juridisk person eller läroinrättning som tillhandahåller veterinärtjänster.

2 kap. Myndigheter

4 § Jord- och skogsbruksministeriet

Jord- och skogsbruksministeriet leder och övervakar i egenskap av högsta myndighet verkställigheten och tillsynen över efterlevnaden av denna lag samt med stöd av den utfärdade bestämmelser.

5 § Livsmedelssäkerhetsverket

Livsmedelssäkerhetsverket leder och övervakar i egenskap av centralförvaltningsmyndighet verkställigheten och tillsynen över efterlevnaden av denna lag samt med stöd av denna utfärdade bestämmelser.

6 § Länsstyrelsen

Länsstyrelsen svarar i länet för verkställigheten och tillsynen över efterlevnaden av denna lag och de bestämmelser som utfärdats med stöd av den.

7 § Kommun

Varje kommun svarar inom sitt område för att veterinärtjänster ordnas samt för att tillsynen över livsmedelssäkerheten och skötseln av de uppgifter som ålagts kommunalveterinären ordnas på det sätt som

bestäms i denna lag. I kommunen sköts dessa uppgifter av den nämnd eller ett annat kollektivt organ som utses av kommunen.

Kommunen kan komma överens med en annan kommun eller samkommun om att skötseln en uppgift som i denna lag ålagts kommunen och där befogenheten tillkommer eller kan överföras på en tjänsteinnehavare anförtros en annan kommuns eller en samkommuns tjänsteinnehavare under tjänsteansvar. En samkommun kan ingå ovan avsedda avtal, om samkommunens medlemskommuner har gett sitt samtycke till det.

8 § Samarbete mellan kommuner

En kommun ska sköta de uppgifter som ålagts den i denna lag i samarbete med en annan kommun eller en samkommun inom ett område som tillräckligt omfattande med tanke på ett ändamålsenligt ordnande av uppgifterna (*samarbetsområde*). På bildandet av samarbetsområdet tillämpas bestämmelserna i 5 § 2 mom. i lagen om en kommun- och servicestrukturreform (169/2007) och 5 § 4 mom. i folkhälsolagen. Vad som i denna lag bestäms om kommuner gäller också samkommuner och samarbetsområden.

3 kap. Planering av veterinärvården

9 § Riksomfattande program

Livsmedelssäkerhetsverket ska göra upp ett riksomfattande program för de veterinärtjänster som kommunerna ordnar samt för tillsynen över djurs hälsa och välbefinnande enligt denna lag. Programmet ska innehålla de allmänna målen för tillgången och kvaliteten på veterinärtjänster samt de inspektioner, provtagningar och andra åtgärder som ingår i tillsynen. Programmet ska ses över vid behov, dock med minst tre års mellanrum. Programmet utgör en del av det riksomfattande tillsynsprogrammet för miljö- och hälsoskyddet och en del av den nationella kontrollplanen enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 882/2004 om offentlig kontroll för att säkerställa kontrollen av efterlevnaden av foder- och livsmedelslagstiftningen samt bestämmelserna om djurhälsa och djurskydd.

Närmare bestämmelser om uppgörande av det riksomfattande programmet och dess innehåll utfärdas genom förordning av statsrådet.

Bestämmelser om Livsmedelssäkerhetsverkets skyldighet att utarbeta ett riksprogram för livsmedelstillsynen och en tillsynsplan för livsmedelstillsynen ingår i livsmedelslagen.

10 § Kommunala planer

Kommunen ska göra upp en plan över veterinärtjänster som den ordnar i enlighet med denna lag samt över ordnandet av tillsynen över djurs hälsa och välbefinnande enligt denna lag på kommunens område. Planen ska innehålla uppgifter om sättet att producera veterinärtjänsterna, tillgången och kvaliteten på samt dimensioneringen av tjänsterna samt inspektioner, provtagningar och andra åtgärder som ingår i tillsynen. När dimensioneringen av tjänsterna planeras ska de tjänster som privata veterinärtjänstproducenter tillhandahåller på kommunens område beaktas.

Det riksomfattande programmet ska beaktas i kommunens plan och den ska ses över vid behov, dock med minst tre års mellanrum. Länsstyrelsen styr uppgörandet av kommunens plan samt övervakar att den genomförs.

Bestämmelser om länsstyrelsens och kommunens skyldighet att göra upp en plan över livsmedelstillsynen ingår i livsmedelslagen.

4 kap. Kommunalt veterinärvård

11 § Grundläggande veterinärtjänster

Kommunen ska se till att grundläggande veterinärtjänster ordnas vardagar under tjänstetid för husdjur som hålls av kommuninvånarna samt sammanslutningar med hemort i kommunen, samt för sådana husdjur som hålls på kommunens område i fråga om vilka veterinärtjänster som ges dem förutsätter att en veterinär besöker djurhållningsplatsen.

Kommunen ska inom ramen för grundläggande veterinärtjänsterna också ordna tjänster enligt de riksomfattande djurhälsovårdsprogrammen för de husdjur som hålls inom kommunens område. Med riksomfattande djurhälsovårdsprogram avses i denna lag ett program som uppfyller följande villkor:

- 1) programmet gäller hälsovård för husdjur som hålls för livsmedelsproduktion
- 2) programmet baserar sig på ett avtal mellan djurets ägare eller innehavare och en veterinär om regelbundna veterinärbesök och åtgärder för att upprätthålla och främja djurhållningsenhetens alla djurs hälsa och välbefinnande, förbättra djurhållningsenhetens ekonomiska resultat samt främja säkerheten och kvaliteten hos livsmedel av animaliskt ursprung
- 3) det är frivilligt för djurets ägare eller innehavare att ansluta sig till programmet
- 4) alla ägare eller innehavare av de husdjur som avses i programmet har möjlighet att skaffa tjänsterna enligt programmet med samma innehåll samt
- 5) till programmet hör ett datasystem med vars hjälp genomförandet av programmet följs.

12 § Akut veterinärhjälp

Kommunen ska se till att akut veterinärhjälp ordnas under alla tider på dygnet för husdjur som finns på kommunens område.

Kommunen ska ordna jourtjänst för akut veterinärhjälp som behövs utanför tjänstetid i samarbete med andra kommuner inom ett jourområde som motsvarar ett eller flera landskap. Med landskap avses ett landskap enligt statsrådets beslut om landskapen (147/1998).

Akut veterinärhjälp ska ordnas inom jourområdet så att små husdjur som utan svårigheter kan transporteras till veterinärmottagningen och husdjur i fråga om vilka veterinärhjälp som ges dem förutsätter att en veterinär besöker djurhållningsplatsen i huvudsak sköts av olika personal. Om det krävs kan avvikelser dock göras från ett jourområde där djurtätheten är låg eller där andelen små husdjur av alla husdjur som hålls inom jourområdet är liten. För varje jourområde ska ordnas en centraliserad tjänst för kontakter.

13 § Tillgången på grundläggande veterinärtjänster och akut veterinärhjälp

Grundläggande veterinärtjänster och akut veterinärhjälp ska vara tillgängliga för serviceanvändarna inom skälig tid och på skäligt avstånd med beaktande av de geografiska förhållandena.

14 § OrdnanDET av tillsynsuppgifter

Kommunen ska ordna tillsynen över hygien vid primärproduktionen av livsmedel av animaliskt ursprung och annan tillsyn över livsmedelssäkerheten på det sätt som föreskrivs därom i livsmedelslagen eller med stöd av den.

Kommunen ska se till att det ordnas förutsättningar att sköta de uppgifter som åläggs kommunalveterinären i lagen om djursjukdomar, djurskyddslagen och lagen om transport av djur eller med stöd av dessa lagar i enlighet med det riksomfattande programmet.

15 § Kommunalveterinärstjänster

Kommunen ska ha ett nödvändigt antal kommunalveterinärtjänster för skötseln av uppgifter enligt denna lag. En tjänst kan vara gemensam för flera kommuner eller samkommuner eller för en kommun och en sammankommun. Om en kommun har två eller flera kommunalveterinärtjänster ska kommunen fastställa uppgiftsfördelningen mellan kommunalveterinärerna.

Kommunalveterinären ska vara en legitimerad veterinär och insatt i de uppgifter som hör till tjänsten. Närmare bestämmelser om behörighetsvillkoren för kommunalveterinärtjänster utfärdas genom förordning av statsrådet.

16 § OrdnanDET av tjänster

Kommunen kan ingå ett avtal om produktionen av tjänster enligt 11 och 12 § med en privat veterinärtjänsteproducent.

17 § OrdnanDET av lokaler och redskap

Om kommunen ser till att tjänster enligt 11 och 12 § ordnas genom att producera tjänsterna själv, ska kommunen ordna de lokaler och redskap som behövs för tjänsterna med beaktande av den plan som avses i 10 § samt vilka slags och hur många husdjur som hålls på kommunens område.

Kommunen ska se till att de lokaler och redskap som fortlöpande behövs för skötseln av tillsynsuppgifter enligt 14 § 2 mom. ordnas samt ombesörja den kompetens som behövs för användningen av redskapen.

5 kap. Avgifter och ersättningar

18 § Arvoden och ersättningar till kommunalveterinärer

Kommunalveterinärerna har rätt att för tjänster som de tillhandahåller med stöd av 11 och 12 § bära upp ett arvode och ersättning för resekostnader och användning av utrustning i sin ägo som fastställs i tjänstekollektivavtalet, samt ersättning för kostnader för förbrukade läkemedel och förnödenheter.

Arvodena är pensionsgrundande arbetsinkomster för kommunalveterinärerna. Närmare bestämmelser om på vilket sätt arvoden ska beaktas som pensionsgrundande lön för kommunalveterinärerna utfärdas genom förordning av statsrådet.

19 § Avgifter och ersättningar till privata veterinärtjänsteproducenter

Om kommunen har ingått ett avtal om produktion av tjänster enligt 11 och 12 § med en privat veterinärtjänsteproducent, får den privata tjänsteproducenten för veterinärtjänster som tillhandahålls i enlighet med avtalet bära upp en avgift och resekostnadsersättning högst enligt den taxa som kommunen fastställt. En privat veterinärtjänsteproducent får också bära upp ersättning för kostnader för förbrukade läkemedel och förnödenheter.

20 § Kommunala avgifter

Utöver vad som föreskrivs i 18 och 19 § kan kommunen för tjänster enligt 11 och 12 § bära upp en avgift för att täcka kostnaderna för lokaler och redskap som kommunen ordnar samt för avlönandet av biträdande personal när husdjur vårdas på veterinärmottagningen.

För att täcka de kostnader som förorsakats av kommunen kan kommunen också bära upp en avgift för centraliserad kontaktservice enligt 12 § 3 mom.

21 § Kommunens deltagande i kostnader som veterinärtjänster förorsakar ägare eller innehavare av djur

Kommunen kan delta i de kostnader som tjänster enligt 11 eller 12 § förorsakar ägaren eller innehavaren av ett djur.

22 § Ersättning för tillsynsuppgifter

Kommunen betalas ersättning med statsmedel för utförandet av de tillsynsuppgifter som avses i 14 § 2 mom. Ersättningsgrund är den skäligen arbetstid som kommunalveterinären använt för tillsynsuppgifterna och de genomsnittliga kostnader som detta förorsakat kommunen, samt andra direkta kostnader som tillsynsuppgifterna föranlett, såsom resekostnader och använda förnödenheter. Ersättningen får inte överstiga beloppet av de faktiska kostnader som uppgifterna förorsakat kommunen. Ersättning betalas inte för inspektioner och åtgärder som avses i 15 § 3 mom. i lagen om djursjukdomar.

Närmare bestämmelser om grunderna för och beloppet av den ersättning som betalas till kommunen, samt om det förfarande som ska iakttas vid betalningen, utfärdas genom förordning av statsrådet.

23 § Statsandel

På verksamhet som kommunen ordnar med stöd av denna lag tillämpas lagen om planering av och statsandel för social- och hälsovården (733/1992), om inte något annat föreskrivs genom lag.

6 kap. Tillsyn över privat veterinärvård

24 § Anmälningsskyldighet

En privat veterinärtjänsteproducent ska göra en skriftlig anmälan om sin verksamhet till länsstyrelsen i det län på vars område tjänsteproducenten har sitt fasta verksamhetsställe. Om en privat veterinärtjänsteproducent inte har något fast verksamhetsställe ska anmälan göras till länsstyrelsen i det län på vars område avsikten är att i huvudsak tillhandahålla veterinärtjänster.

Anmälan ska göras innan verksamheten inleds, ändras väsentligt eller läggs ner. Anmälan ska innehålla uppgifter om den privata veterinärtjänsteproducentens kontaktinformation, tjänster, personal och fasta verksamhetsställe. Närmare bestämmelser om innehållet i anmälan och hur den görs utfärdas genom förordning av statsrådet.

Bestämmelser som anmälningsskyldighet för en person som temporärt tillhandahåller veterinärtjänster utan att vara legitimerad veterinär ingår i 8 § i lagen om utövning av veterinäryrket (29/2000).

25 § Ansvarig veterinär

En privat veterinärtjänsteproducent, som är en fysisk person, ska vara en sådan veterinär som avses i lagen om utövning av veterinäryrket.

En privat veterinärtjänsteproducent, som är en juridisk person, ska i sin tjänst ha en sådan veterinär som avses i lagen om utövning av veterinäryrket och som ansvarar för att veterinärtjänsterna ordnas i enlighet med kraven i denna lag (*ansvarig veterinär*). Uppgifter om den ansvarige veterinären ska ingå i den anmälan som avses i 24 § 1 och 2 mom.

Denna paragraf tillämpas inte på sådana undersökningsanstalter som avses i lagen om privat hälso- och sjukvård (152/1990) när de gör undersökningar som hänför sig till veterinärtjänster.

26 § Verksamhetsförutsättningar

En privat veterinärtjänsteproducent ska ha sådana ändamålsenliga lokaler och redskap som förutsätts av verksamhetens art och omfattning för de veterinärtjänster som tillhandahålls samt den personal som verksamheten förutsätter. Veterinärtjänsterna ska vara veterinärmedicinskt korrekta.

27 § Inspektionsrätt

Livsmedelssäkerhetsverket och länsstyrelsen har rätt att få tillträde till platser där veterinärtjänster tillhandahålls, samt att granska en privat veterinärtjänsteproducents lokaler, redskap, bokföring, patienthandlingar och andra handlingar som gäller produktionen av veterinärtjänster, om det är nödvändigt för att genomföra den tillsyn som föreskrivs i denna lag. På samma grunder kan Livsmedelssäkerhetsverket också bestämma att länsstyrelsen ska verkställa inspektion.

Inspektion får utföras på platser som omfattas av hemfriden endast om det är nödvändigt för att reda ut omständigheter som är föremål för inspektion och om det finns anledning att misstänka att en privat veterinärtjänsteproducent har gjort sig skyldig till ett straffbart förfarande i sin verksamhet.

Myndigheten kan anlita sakkunniga som hjälp vid inspektionen. De sakkunniga ska vara erkänt skickliga och erfarna personer, som företräder vetenskaplig sakkunskap i praktisk veterinärmedicin eller annan sakkunskap som är av betydelse för inspektionen. De sakkunniga har utan hinder av sekretessbestämmelserna rätt att få tillgång till uppgifter som behövs för att granska mottagningsverksamheten. De sakkunniga är skyldiga att hemlighålla de sekretessbelagda uppgifter som de fått.

28 § Föreläggande och förbud

Om det vid en inspektion som avses i 27 § eller annars konstateras att en privat veterinärtjänsteproducent inte har iakttagit bestämmelserna i 24–26 § kan Livsmedelssäkerhetsverket genom sitt beslut förelägga tjänsteproducenten att fullgöra sin skyldighet inom en tid som är tillräcklig i förhållande till sakens natur. Om

missförhållandena inte har avhjälpats inom nämnda tid kan Livsmedelssäkerhetsverket förbjuda tjänsteproducenten att fortsätta med eller att upprepa det förfarande som strider mot bestämmelserna.

29 § Avbrytande av verksamheten

Om en privat veterinärtjänsteproducent inte uppfyller kraven enligt 24–26 § eller om bristerna eller missförhållandena trots ett beslut som getts med stöd av 28 § inte har avhjälpats eller om verksamheten kan medföra allvarig risk för djurs hälsa eller välbefinnande, kan Livsmedelssäkerhetsverket genom sitt beslut förelägga att verksamheten ska avbrytas tills bristerna eller missförhållandena har blivit avhjälpade. Beslutet ska omedelbart återkallas, om bristerna eller missförhållandena har avhjälpats så att det inte längre är nödvändigt att avbryta verksamheten.

30 § Vite

Livsmedelssäkerhetsverket kan förena ett föreläggande eller förbud enligt 28 § eller ett föreläggande enligt 29 § med vite eller hot om att den försummade åtgärden vidtas på den försumliges bekostnad. I ett ärende som gäller vite, hot om tvångsutförande och tvångsutförande iakttas vad som föreskrivs i viteslagen (1113/1990).

31 § Register

För tillsynen för Livsmedelssäkerhetsverket ett register över privata veterinärtjänsteproducenter. Länsstyrelserna behandlar uppgifterna i registret i den omfattning som deras uppgifter enligt denna lag förutsätter. I registret införs de uppgifter som ska anmälas i enlighet med 24 § samt uppgifter om de beslut som avses i 28–30 §.

Uppgifterna avförs ur registret tre år efter att en privat veterinärtjänsteproducent har upphört med sin verksamhet. Uppgifter om de beslut som avses i 28–30 § avförs dock senast tio år efter att beslutet fattats. På insamling, behandling och registrering av personuppgifter samt användning och utlämnande av uppgifter som är införda i registret tillämpas i övrigt personuppgiftslagen (532/1999) och lagen om offentlighet i myndigheternas verksamhet (621/1999).

Länsstyrelsen och kommunen har utan hinder av sekretessbestämmelserna rätt att få de uppgifter ur registret som är nödvändiga för deras tillsynsuppgifter enligt denna lag.

7 kap. Särskilda bestämmelser

32 § Handräckning

Polisen ska på begäran av Livsmedelssäkerhetsverket och länsstyrelsen ge dem handräckning vid verkställandet av inspektioner enligt 27 §, om utförandet av tjänsteuppdrag förhindras vid inspektionen.

33 § Överklagande

Bestämmelser om överklagande av kommunala myndigheters beslut ingår i kommunallagen (365/1995).

Bestämmelser om överklagande av Livsmedelssäkerhetsverket beslut ingår i förvaltningsprocesslagen (586/1996). Beslut som Livsmedelssäkerhetsverket har fattat med stöd av 28 och 29 § ska iakttas oavsett överklagande.

34 § Sekretessbelagda uppgifter

Bestämmelser om tystnadsplikt i fråga om uppgifter som erhållits vid tillsynen ingår i lagen om offentlighet i myndigheternas verksamhet. Utan hinder av tystnadsplikten kan uppgifter som vid tillsynen över iakttagandet av denna lag eller utförandet av en uppgift som hänför sig till tillsynen erhållits om en enskild persons eller sammanslutnings ekonomiska ställning, affärs- och yrkeshemlighet eller en enskilds personliga förhållanden utlämnas

- 1) till statliga och kommunala myndigheter för uppgifter enligt denna lag
- 2) till åklagar- och polismyndigheterna för utredning av ett brott enligt 5 kap. 1 § tvångsmedelslagen (450/1987) samt
- 3) till utländska organ och inspektörer som detta förutsätts i Europeiska gemenskapens lagstiftning eller någon annan internationell förpliktelse som är bindande för Finland.

35 § Ikraftträdande

Denna lag träder i kraft den 200 .

Genom denna lag upphävs veterinärvårdslagen av den 17 augusti 1990 (685/1990) jämte ändringar. Om det i någon annan lagstiftning hänvisas till veterinärvårdslagen tillämpas i stället för den bestämmelserna i denna lag efter denna lags ikraftträdande.

Veterinärvårdsförordningen (1039/1990) som utfärdats med stöd av den upphävda lagen förblir dock i kraft tills den upphävs särskilt.

Åtgärder som verkställigheten av lagen förutsätter får vidtas innan lagen träder i kraft.

36 § Övergångsbestämmelser

Ett samarbetsområde ska inleda sin verksamhet senast vid ingången av 2013. Om en kommun inte senast den 1 juni 2009 har fattat beslut om bildande av ett samarbetsområde, beslutar statsrådet att kommunen hör till ett samarbetsområde som andra kommuner redan har beslutat att bilda. Innan ärendet föredras för statsrådet ska den berörda kommunen och länsstyrelsen höras i frågan.

Livsmedelssäkerhetsverket ska ha det program som avses i 9 § i denna lag inom ett år efter lagens ikraftträdande. Kommunen ska ha den plan som avses i 10 § i denna lag inom två år efter lagens ikraftträdande.

Kommunen ska ordna de tjänster som föreskrivs i 11 § inom ett år efter lagens ikraftträdande och de tjänster som föreskrivs i 12 § inom sex månader efter lagens ikraftträdande. Till dess tillämpas 8 § i den upphävda lagen på veterinärtjänster som kommunen ordnar.

Kommunen betalas ersättning enligt 22 § för tillsynsuppgifter som kommunalveterinären utfört från och med ingången av 2009. För tillsynsuppgifter som utförts före detta har kommunalveterinären rätt att få arvode och ersättning enligt statsrådets förordning om förrättningsarvoden till veterinärer (1234/2001).

2.**Lag om ändring av 15 § i lagen om djursjukdomar**

I enlighet med riksdagens beslut

ändras i lagen av den 18 januari 1980 om djursjukdomar (55/1980) 15 § 1 mom., sådant det lyder i lag 424/1994, som följer:

15 §

Med statens medel betalas arvoden samt ersättningar för resekostnader och kostnader för användningen av redskap och förnödenheter till veterinärer eller andra, som på förordnande av en myndighet har fullgjort uppgifter som faller inom området för verkställigheten av denna lag. Närmare bestämmelser om grunderna för och beloppen av arvoden och ersättningar utfärdas genom statsrådets förordning. Bestämmelser om den ersättning som ska betalas till kommunen för en uppgift enligt denna lag eller med stöd av den utfärdade bestämmelser som utförts av en kommunalveterinär ingår i 22 § i veterinärvårdslagen (/) 22 §.

Denna lag träder i kraft den 20 .

3.**Lag om ändring av 59 § i djurskyddslagen**

I enlighet med riksdagens beslut

ändras i djurskyddslagen av den 4 april 1996 (247/1996) 59 §, sådan den lyder delvis ändrad i lag 300/2006, som följer:

59 §

Bestämmelser om ersättning som ska betalas till kommunen för en inspektion som kommunalveterinären verkställt med stöd av 39 § eller en utredning eller undersökning som kommunalveterinären utfört med stöd av 48 § ingår i 22 § i veterinärvårdslagen (/).

Denna lag träder i kraft den 20 .

4.

**Lag
om ändring av 47 § i lagen om transport av djur**

I enlighet med riksdagens beslut

ändras i lagen av den 29 december 2006 om transport av djur (1429/2006) 47 § som följer:

47 §

Bestämmelser om den ersättning som ska betalas till kommunen för en inspektion som kommunalveterinären verkställt med stöd av 28 och 29 § samt 19 § 1 mom. ingår i 22 § i veterinärvårdslagen (/).

Denna lag träder i kraft den 20 .